

Нощь.

Тѣна готическа стая съ високи сводове, Фаустъ седи неспокойно на стола прѣдъ писалището си.

ФАУСТЪ.

философия, и право,
И медицина знамъ,
Уви! и теологията здраво
Изучихъ съ пламъ.
И ето ме безумецъ клетъ,
Тъй уменъ, както по-напрѣдъ!
Магистъръ, докторъ ме зовжъ,
Години десетъ водя за носьтъ
Напрѣдъ, назадъ, насамъ, натамъ
Ученицитъ си — и знамъ,
Че никой нищо нѣма да узнае!

